PARTIDULUI, RECUNOȘTINȚA ÎNTREGII NOASTRE MIȘCĂRI SPORTIVE PENTRU PERMANENTA SA ASCENSIUNE

Vibrantul omagiu adus de sportivi – împreună cu intregul popor – glorioasei aniversări a partidului iubit reprezintă, in fapt, prinosul de recunoștință adus părintelui de către fiii săi care, asemenea intregului tineret, simt permanent grija pentru afirmarea talentului, pentru deplina lor realizare. Cele aproape 1 000 de medalii cucerite la Jocurile Olimpice, la campionatele mondiale și la cele ale Europei sint materializarea condițiilor create de Partidul Comunist Român mișcării sportive și a indemnurilor sale, a înțelepciunii cu care i-a indicat drumul spre marile performanțe.

Forța mișcării sportive din România – la inceput o surpriză, apoi o prestigioasă permanență in lume – stă in preceptul său de bază : EXERCIȚIUL FIZIC ȘI SPORTUL – BUN AL INTREGULUI POPOR. Pornind de la această răscolitoare activitate, menită să dea consistență vechiului dicton „mens sana in corpore sano", să păstreze și să amplifice vigoarea generațiilor călite la focul nestins al muncii, să contureze și mai puternic trăsăturile tineretului nostru – curaj, abnegație, dirzenie, dăruire și să evidențieze calitățile poporului nostru – putere de muncă, iscusință, ingeniozitate, fantezie, sportul pentru toți reliefează permanent talente de seamă, asigurind activității de inaltă performanță schimburi de ștafetă la nivelul crescind al exigențelor internaționale. In această dezvoltare – pe orizontală și pe verticală, in profunzimea și in continuitatea acțiunilor se regăsește permanent indrumarea partidului, forța mobilizatoare a politicii sale in domeniul sportului.

Destinele fiecărui tinăr – implinit in viață, ca și ale generațiilor României socialiste, cărora li s-au deschis larg perspectivele realizării celor mai indrăznețe vise, se contopesc in viața noastră nouă creată de Partid. Este suportul principal pentru care oamenii acestei țări, membri sau nemembri de partid, socotesc Partidul Comunist Român al lor, al tuturora, iar sărbătoarea implinirii celor 60 de ani ca o sărbătoare a intregii națiuni. Este esența increderii cu care este urmat Partidul, a unității de nezdruncinat a intregului popor in jurul Partidului și al secretarului său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, a convingerii de nestrămutat că singurul călăuzitor pe drumul spre culmile civilizației și bunăstării este Partidul.

Nadia Comăneci:

MAI MULT CA ORICÎND, ASTĂZI NE MÎNDRIM CĂ SÎNTEM ROMÂNI!

Sentimentele puternice se exprimă greu în cuvinte, fie ele vorbite sau tipărite. Un asemenea sentiment încerc și eu acum, căutînd să aștern pe o coală de hîrtie gîndurile pe care mi le prilejuiește acest ceas de mare sărbătoare, jubileul de șase decenii al Partidului Comunist Român.

Glorioasa aniversare a Partidului nostru este o sărbătoare a noastră a tuturor, a tuturor fiilor țării, căci pentru toți Partidul a fost și este un adevărat părinte. Un părinte care și-a propus, de la început, ca țel al luptei sale neobosite făurirea unei societăți bune și drepte, în care criteriul fundamental de apreciere să fie munca fiecăruia.

M-am născut în România nouă, în țara care pășise ireversibil spre progres și prosperitate, avînd în frunte Partidul conducător care scrisese, la 23 August 1944, prima pagină din istoria contemporană a patriei. M-am născut într-o țară liberă, independentă și suverană, care era liberă, independentă și suverană pentru că la cîrma destinelor ei se afla Partidul comuniștilor, părintele care a luptat și a vegheat ca fiecare din fiii săi să simtă din plin mîndria că este român.

Și ne mîndrim, astăzi, că sîntem români, că trăim în această patrie minunată, ne mîndrim că sîntem prețuiți și respectați pretutindeni în lume. Ne mîndrim că glasul nostru se face auzit răspicat în lume prin vocea celui mai iubit fiu al poporului, prin vocea celui mai vrednic fiu al Partidului, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, omul care întruchipează înțelepciunea și geniul unui întreg popor, eminentă personalitate politică a contemporaneității, ctitor de istorie nouă a României socialiste.

Și încă mai mult. Pentru că, pentru cei de-o seamă cu mine, pentru generația de 20 de ani, pentru întreg tineretul țării, chipul tovarășului Ceaușescu înseamnă chipul părintelui drag, căruia îi datorăm toate cîte avem. De mic copil, sentimentele mele față de Partidul-părinte și-au făcut loc în inimă și în conștiință sub forma dragostei de copil față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, sentiment pe care nu l-am învățat la școală, sentiment lăuntric asemănător celui filial față de mamă, față de tată...

De aceea, cea mai frumoasă zi din viața mea va fi întotdeauna după-amiaza de 19 august 1976, cînd, cu prilejul festivității organizată la Palatul sporturilor și culturii, după Jocurile Olimpice de la Montreal, am primit din mîna tovarășului Nicolae Ceaușescu cea mai înaltă distincție a Republicii Socialiste România — titlul de Erou al Muncii Socialiste. Nu împlinisem 15 ani, eram cel mai tînăr Erou al Muncii Socialiste, primul sportiv care primea această distincție. Am fost felicitată și sărutată de tovarășul Nicolae Ceaușescu, de tovarășa Elena Ceaușescu, am înțeles că urmărise cu atenție evoluțiile și performanțele noastre, așa cum urmărește tot ce se înfăptuiește în această țară. Iar dacă un titlu olimpic înseamnă împlinirea visului de glorie sportivă al fiecărui tînăr, răsplata talentului și vocației sale, acordarea celor mai înalte onoruri ale statului reprezintă în primul rînd o răsplată a muncii de zi cu zi pentru atingerea măiestriei.

Recenta festivitate de decorare a laureaților J.O. de la Moscova, printre care m-am numărat din nou, este o nouă dovadă grăitoare că activitatea noastră, a sportivilor de performanță, este privită cu multă atenție de Partidul și Statul nostru. Dealtfel, întreaga activitate de educație fizică și sport a fost statuată din primii ani ai puterii populare, prin documente de partid și de stat, ca activitate de interes național. Așa se și explică crearea puternicului sistem național de educație fizică și sport într-un răstimp scurt, așa se explică și apariția și consolidarea unor „școli românești" în mai multe ramuri sportive.

Iată de ce îmi alătur glasul de cel al tuturor sportivilor patriei, al întregului popor, pentru a-mi exprima și cu prilejul jubileului Partidului Comunist Român profunda recunoștință pentru minunatele condiții de viață și afirmare create, pentru orizonturile luminoase deschise acestui harnic și talentat popor!

TEZAURUL SPORTULUI ROMÂNESC

Jocurile Olimpice — 123 medalii

MEDALII DE AUR – 28
MEDALII DE ARGINT – 36
MEDALII DE BRONZ – 59

	Aur	Argint	Bronz
Nadia Comăneci – gimnastică	5	3/2	1
Ivan Patzaichin – canoe	3/2	2/2	–
Leon Rotman – canoe	2	–	1
Iolanda Balaș-Söter – atletism	2	–	–
Mihaela Peneș – atletism	1	1	–
Serghei Covaliov – canoe	1/1	1/1	–
Gheorghe Berceanu – lupte	1	1	–
Ștefan Rusu – lupte	1	1	–
Lia Manoliu – atletism	1	–	2
Vasile Diba – caiac	1	–	2
Dumitru Pirvulescu – lupte	1	–	1
Nicolae Martinescu – lupte	1	–	1

Campionatele mondiale — 354 medalii

MEDALII DE AUR – 107
MEDALII DE ARGINT – 114
MEDALII DE BRONZ – 133

	Aur	Argint	Bronz
Elena Trandafir – popice	7/6	1/1	2/2
Cornelia Petrușca – popice	6/5	1	1/1
Iosif Tismănar – popice	5/4	6/5	1/1
Ivan Patzaichin – canoe	5/3	2/1	8
Ella Constantinescu – tenis de masă	5/5	2/2	7/4
Aurel Vernescu – caiac	4/2	8/7	1/1
Ilie Băiaș – popice	4/4	3/3	2/1
Ana Petrescu – popice	4/4	1	2/2
Vasile Diba – caiac	4	1	–
Crista Szöcs – popice	4/4	–	–
Petre Purge – popice	4/4	–	–
Gheorghe Silvestru – popice	4	–	–
Maria Alexandru – tenis de masă	3/3	6/4	1/1

Campionatele europene — 494 medalii

MEDALII DE AUR – 113
MEDALII DE ARGINT – 190
MEDALII DE BRONZ – 191

	Aur	Argint	Bronz
Aurel Vernescu – caiac	9/5	11/9	–
Nadia Comăneci – gimnastică	9	2	1
Haralambie Ivanov – caiac	8/8	1/1	–
Vasile Nicoară – caiac	7/7	2/1	1
Afanasie Sciotnic – caiac	5/5	5/5	–
Constantin Alexandru – lupte	5	1	–
Ștefan Rusu – lupte	4	2	–
Simion Ismailciuc – canoe	3/1	2/2	–
Gheorghe Berceanu – lupte	3	–	–

Notă – fracțiile reprezintă : numărătorul medaliile cîștigate, iar numitorul probe pe echipe

* În baza rezultatelor înregistrate de sportivii noștri în cele mai importante competiții internaționale, la Jocurile Olimpice, la campionatele mondiale și europene, cei mai buni sportivi români sînt, fără îndoială, **Nadia Comăneci** și **Ivan Patzaichin**..

NADIA COMĂNECI. S-a născut la 12.11.1961, în municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Studentă la I.E.F.S. ● Participări la J.O. : 1976 — Montreal: campioană olimpică la individual compus — 79,275 p, paralele inegale — 20,000 p și bîrnă — 19,950 p, locul II cu echipa — 387,15 p, locul III la sol — 19,750 p; 1980 — Moscova : campioană olimpică la bîrnă — 19,800 p și la sol — 19,875 p (împreună cu Nelli Kim), locul II cu echipa — 393,50 p și la individual compus — 79,075 p (împreună cu Maxi Gnauck) ● Participări la campionatele mondiale : 1978 — Strasbourg : campioană a lumii la bîrnă — 19,625 p, locul II cu echipa — 384,25 p și la sărituri — 19,600 p; 1979 — Fort Worth : campioană mondială cu echipa — 389,550 p (accidentată nu a luat parte la întrecerile individuale) ● Participări la campionatele europene : 1975 — Skien : campioană continentală la : individual compus — 38,85 p, sărituri — 19,500 p, paralele inegale — 19,650 p, bîrnă — 19,500 p, locul II la sol — 19,400 p; 1977 — Praga : campioană continentală la individual compus — 39,300 p, paralele inegale — 19,650 p (împreună cu Elena Muhina), locul II la sărituri — 19,500 p; 1979 — Copenhaga : campioană continentală la individual compus — 39,450 p sărituri — 19,775 p și sol — 19,600 p, locul III la bîrnă — 19.250 p.

IVAN PATZAICHIN. S-a născut la 26.11.1949, la Mila 23, Tulcea. Funcționar și student la I.E.F.S. Căsătorit, 1 copil ● Participări la J.O. : 1968 — Ciudad de Mexico : campion olimpic la C 2 — 1000 m (împreună cu Serghei Covaliov) ; 1972 — campion olimpic la C1 — 1000 m, locul II la C 2 — 1000 m (împreună cu Serghei Covaliov); 1980 — Moscova : campion olimpic la C 2 — 1000 m (împreună cu Toma Simionov), locul II la C 2 — 500 m (împreună cu Petre Capusta) ● Participări la campionatele mondiale : 1970 — Copenhaga : campion al lumii la C 2 — 1000 m (S. Covaliov), locul III la C 1 — 500 m ; 1971 — Belgrad : locul II la C 2 — 1000 m (S. Covaliov), locul III la C 1 — 500 m ; 1973 — Tampere : campion al lumii la C 2 — 1000 m (S. Covaliov), locul III la C 1 — 500 m; 1974 — Ciudad de Mexico : locul III la C 1 — 500 m și la C 1 — 1000 m ; 1975 — Belgrad : locul II la C 1 — 1000 m; 1977 — Sofia (Pancearevo) : campion al lumii la C 1 — 1000 m, locul III la C1 — 10 000 m; 1978 — Belgrad : campion al lumii la C 1 — 10 000 m, locul III la C 1 — 1000 m ; 1979 — Duisburg : campion al lumii la C 2 — 500 m (Petre Capusta), locul III la C 1 — 1000 m ● Participări la campionatele europene : 1969 — Moscova : campion continental la C 2 — 1000 m (S. Covaliov) ; 1971 — Belgrad : locul II la C 2 — 1000 m (S. Covaliov), locul III la C 1 — 500 m.

Ion Corneanu:

NOI MEDALII, ACESTA ESTE ANGAJAMENTUL MEU DE COMUNIST

În sărbătoreasca zi a gloriosului jubileu, acum cînd evocăm cele mai scumpe pagini din istoria țării și a poporului, îndreptîndu-ne față de partid cele mai profunde gînduri de recunoștință pentru toate cele cîte le-a înfăptuit în cei 60 de ani de la făurirea lui, trăiesc cu toată ființa mea marea fericire de a fi comunist, de a trăi în chip comunist. Partidul înseamnă viața mea, lui îi datorez toate împlinirile mele, realizarea celor mai cutezătoare năzuințe. La școala comuniștilor și prin exemplul lor pilduitor am învățat să iubesc și să respect munca, să fac tot ceea ce-mi stă în putință pentru a contribui, potrivit profesiei și îndatoririlor mele, la descoperirea și pregătirea unor tineri care să reprezinte cu cinste și demnitate sportul românesc în arena internațională.

În ansamblul condițiilor create mișcării sportive, prin grija părintească a partidului, și sportului luptelor i-au fost asigurate largi posibilități de răspîndire, de progres și afirmare multilaterală. Un mare număr de tehnicieni — antrenori, arbitri, alți specialiști — au putut astfel să contribuie la realizarea unui palmares strălucitor, binecunoscut iubitorilor de sport din țara noastră. Îmi amintesc și acum cu aceeași emoție de vibranta cuvîntare rostită de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la întîlnirea cu sportivii români participanți la Jocurile Olimpice de la Montreal. A fost cea mai mare sărbătoare din întreaga istorie a sportului românesc și am trăit și trăiesc și astăzi sentimentul mîndriei că am participat la ea, că m-am aflat în preajma tovarășului Nicolae Ceaușescu, că m-am numărat printre cei felicitați și decorați pentru activitatea depusă și rezultatele obținute la acea ediție a J.O.

Se știe că, de aproape trei decenii în sportul luptelor, o școală în marea școală a sportului românesc, creată după Eliberare, au fost obținute succese remarcabile la Jocurile Olimpice, campionatele mondiale și europene, la multe alte competiții de amploare. Ne gîndim întotdeauna că zecile de titluri și sutele de medalii cucerite pe toate meridianele lumii, prestigiul cucerit în arena sportivă internațională, toate le datorăm partidului, a cărui grijă părintească o simțim zi de zi. De aceea, pentru federația noastră, pentru noi antrenorii, pentru fiecare dintre sportivii fruntași nu există dorință mai mare decît aceea de a răsplăti această grijă, această dragoste, cu noi și cît mai numeroase victorii de prestigiu pentru gloria sportului românesc. Este, acum, la aniversarea gloriosului jubileu al partidului, angajamentul nostru al tuturor celor care activăm în această ramură sportivă. Pentru mine — un angajament de comunist.

Sanda Toma:

ȘTIU CUI DATOREZ TOTUL...

Pentru cei mai tineri dintre noi, pentru cei care nu au atins nici măcar jumătate din vîrsta Partidului nostru iubit, cei 60 de ani pe care îi aniversăm înseamnă, în primul rînd, istorie. Am învățat la școală cum și de ce a luat ființă Partidul Comunist Român. Am învățat cum a crescut și s-a întărit, am învățat, din cartea de istorie, cum a luptat în anii grei ai ilegalității. Am învățat, tot din cartea de istorie, cum a intrat Partidul în istorie, pentru a făuri istoria noii Românii.

Pentru noi, cei mai tineri, istoria începe cu zile fericite. Cu lumină electrică în toată țara, chiar și în Ștefăneștii Botoșanilor unde m-am născut în 1956, cu știință de carte pentru toți, cu învățămînt gratuit și neîngrădit, cu industrie, cu tractoare și vapoare, cu Dacia 1 300, cu spitale și hoteluri, cu case noi, cu creșe și grădinițe, cu metrou, cu hidrocentrale și recolte tot mai bogate ; cu cîteva zeci de Românii ale anului 1938 într-o singură Românie de azi. Cu toate acestea și încă mai mult : cu pace !

Noi, cei mai tineri, ne bucurăm de toate aceste roade. Mă număr și eu printre cei care au avut fericirea să beneficieze încă de la vîrsta copilăriei de toate condițiile create pentru manifestarea plenară în orice domeniu de activitate. În cazul meu, energia și dorința de afirmare specifice vîrstei și-au găsit cîmp de împlinire în sport, activitate pe care partidul și statul nostru au ridicat-o la rangul de interes național. Avîntul pe care l-a luat mișcarea sportivă în contextul marilor prefaceri revoluționare din țara noastră, sistemul național de educație fizică și sport, mi-au dat posibilitatea să urc treaptă cu treaptă un drum ce pare astăzi firesc oricărui tînăr. Am început sportul în școală, jucînd handbal. Am fost selecționată apoi, datorită calităților mele, pentru atletism, sport pe care l-am practicat la liceul de specialitate din Cîmpulung Muscel. În 1976 o largă acțiune de selecție a federației de canotaj, temeinic fundamentată științific, m-a adus în acest frumos sport. Condițiile excelente de pregătire, antrenamentele complexe m-au ajutat să progresez foarte rapid. În 1979, la Bled, am cucerit titlul de campioană mondială, iar anul trecut, la Moscova, titlul olimpic.

Știu cui datorez toate acestea.

Iată de ce, alături de toți sportivii țării, de întreg tineretul patriei, folosesc prilejul glorioasei aniversări a eroicului nostru partid pentru a-mi exprima calda recunoștință pentru grija și îndrumarea părintească simțite zi de zi, pentru condițiile de sport, muncă și viață create. Pentru noi, tinerii sportivi, crescuți și educați de partid și beneficiari ai celor mai bune condiții de pregătire și afirmare, nu există dorință și voință mai puternică decît aceea ca prin performanțe cît mai valoroase să contribuim la creșterea continuă a prestigiului scumpei noastre patrii.

Ivan Patzaichin:

NU AM UITAT NICIODATĂ DE UNDE AM PLECAT

Partidul nostru împlinește 60 de ani. 60 de ani de luptă, de luptă glorioasă de luptă revoluționară desfășurată sub cel mai generos stindard, în slujba celor mai nobile idealuri — dreptate pentru toți, egalitate pentru toți, libertate pentru toți. 60 de ani pentru a transforma visul celor mulți în realitatea zilelor noastre, care a început să-și definească conturul la 23 August 1944.

Multe și grele au fost bătăliile, cu atît mai semnificative sînt victoriile. Cea mai importantă mi se pare aceea că Partidul Comunist Român, născut din proletariat, pentru a apăra interesele proletariatului, este astăzi partidul întregului popor. Partidul întregii Românii. Partidul nostru, al tuturor. Sîntem mîndri că astăzi, la noi, ființa națională a unui popor este caracterizată de unitatea întregii națiuni în jurul unui singur partid, în jurul unui singur conducător. În această unitate stă marea forță a partidului nostru, a societății noastre. Partidul sîntem toți !

M-am născut în 1949, în anii în care visul de odinioară începuse să devină realitate. M-am născut în Deltă, la Mila 23, într-un sat de pescari. Mediul natural, îndeletnicirea străbună, pe care am practicat-o din fragedă copilărie mi-au dezvoltat aptitudinile pentru canoe.

Aveam 19 ani în 1968, cînd am cucerit primul titlu olimpic. La întoarcerea din Mexic am fost felicitat și decorat de tovarășul Nicolae Ceaușescu. A fost cea mai frumoasă zi din viața mea, a fost ziua în care mi-am pus în gînd să nu dezamăgesc niciodată, să fiu totdeauna la înălțimea prețuirii ce mi se acorda.

Am cîștigat, în 14 ani de carieră sportivă, cinci medalii olimpice, dintre care trei de aur, alte 17 medalii de aur, argint și bronz la campionatele mondiale și europene, peste 25 de titluri de campion al țării, zeci de regate internaționale, sute de curse. Am cunoscut suprema satisfacție de a asculta, în cinstea victoriilor mele, Imnul de Stat al patriei, al României socialiste, mi-au dat lacrimile, nu o dată, privind tricolorul înălțat pe cel mai înalt catarg. Este un simțămînt care nu se poate descrie, sînt clipe în care simțeam nevoia să strig : Eu, Ivan Patzaichin din România, de la Mila 23, sînt cel mai bun canoist din lume !

Nu am uitat niciodată de unde am plecat. Nu am uitat niciodată că dacă a fost posibil ca fiul de pescar Ivan Patzaichin să ajungă cel mai bun din lume, aceasta s-a datorat condițiilor pe care le-a avut, condiții pe care tatăl sau bunicul lui nu le-au putut avea. Condiții de a face sport, dar în primul rînd condiții de a trăi omenește. De a munci, de a învăța, de a spera.

Toate acestea mi le-a dat, și ni le-a dat, Partidul. Pentru toate acestea a luptat în cei 60 de ani de existență Partidul Comunist Român, din rîndurile căruia face parte și campionul olimpic Ivan Patzaichin. Pentru toate acestea acum, la aniversarea gloriosului jubileu, gîndul mi se îndreaptă cu dragoste și recunoștință către partid, vizionarul și făuritorul destinelor noastre.

Corneliu Ion:

ÎMPLINIREA CEA MAI DRAGĂ A VIEȚII MELE: CALITATEA DE MEMBRU DE PARTID

Acum, la cea de-a 60-a aniversare a creării Partidului Comunist Român, aș dori ca, alături de sportivii și antrenorii care lucrează în domeniul tirului, de ceilalți performeri ai țării, de întregul nostru popor, să exprim cele mai calde mulțumiri, recunoștința cea mai profundă pentru minunatele condiții de muncă și viață pe care noi, cu toții, le avem la dispoziție. Întotdeauna am dorit ca pe terenul de sport, pe poligoanele lumii, să reprezint cu cinste și demnitate culorile scumpe ale țării mele, iar prin rezultatele obținute să contribui la ridicarea prestigiului României în lume.

Gloriosul jubileu al acestor 60 de ani îmi prilejuiește, ca cetățean al țării, un adevărat moment de bilanț. Am numai 28 de ani, dar împlinirile vieții mele de om al muncii și de performer sportiv sînt numeroase. Am absolvit Academia de Studii Economice și sînt ofițer; am o familie în sînul căreia mă simt excelent, doi copii minunați, un apartament nou într-un frumos cartier al Bucureștiului ; sînt sportiv al unui club puternic, binecunoscut și afirmat peste hotare, Steaua, în cadrul căruia m-am pregătit și am devenit campion olimpic. Acum, la această aniversare glorioasă, pot afirma cu toată convingerea, cu toată dragostea, că ceea ce am reușit se datorează minunatelor condiții de muncă și de viață, favorabile afirmării plenare a personalității umane, oferite nouă, tuturor cetățenilor României, de Partidul Comunist, de statul nostru socialist.

Dar cea mai de preț, cea mai dragă realizare a vieții mele este calitatea de membru de partid. Cinstea de a mă număra printre purtătorii carnetului roșu mă obligă la a-mi continua și înteți eforturile din domeniul meu de muncă, precum și pe terenul de sport. Va trebui să repet performanțele obținute pînă acum și, pe lîngă titlurile de campion olimpic, european, balcanic și național să-l cîștig și pe cel mondial individual, singurul care-mi lipsește din palmares. Voi face totul pentru a reuși și această performanță, cu gîndul că și ea va fi un mijloc de cinstire și recunoștință adus Partidului, creatorul vieții noi din România de astăzi.

Ioan Kunst-Ghermănescu:

ÎNTREAGA NOASTRĂ GENERAȚIE A PĂȘIT PE DRUMUL LUMINOS FĂURIT DE PARTID

În anii aceștia, de cînd Partidul Comunist Român se află în fruntea țării, conducîndu-i cu înțelepciune destinele, am parcurs drumul de la sportiv și membru al echipei naționale la antrenor emerit și președinte al Federației române de handbal, de la student la profesor universitar și rector al I.E.F.S. Fără îndoială, s-ar putea spune că un destin, unul singur, poate reprezenta o excepție. Dar, mărturie că nu este așa stau rezultatele handbalului românesc, devenit din anonim primul performer al lumii, precum și colegii din anii de început — astăzi profesori, doctori, ingineri sau maiștri cu înaltă calificare, faptul că destinul nostru a fost comun, că toți — fără nici o deosebire, impusă altădată de naționalitate — ne-am bucurat de părinteasca grijă a partidului, am parcurs laolaltă drumul indicat de el, mereu ascendent.

Există astăzi o școală a sportului românesc, din care face parte și cea a handbalului nostru, o școală creată la îndemnul, sub conducerea și permanenta îndrumare a partidului, la baza căreia se află țelul nobil de a se oferi întregului popor posibilitatea de a beneficia de binefacerile sportului și căreia i s-a încredințat ca principală misiune contribuția permanentă și eficientă la sporirea vigoarei tineretului, la întărirea sănătății tuturor, la creșterea capacității de muncă a întregului popor. Din acest imens torent de tinerețe sînt selectate marile talente.

Handbalul românesc a putut ajunge la neegalata performanță de a cuceri — în 5 ediții — de 4 ori titlul mondial, de a fi prezent mereu pe podiumul olimpic pentru că partidul l-a ajutat fără contenire. Primind de la această școală a sportului și a caracterelor tineri talentați, dornici să contribuie la gloria sportului românesc, gata să muncească cu întreaga lor capacitate, cu abnegație și dăruire, handbalul nostru s-a bucurat, în același timp, de o bază materială mereu mai bună (astăzi există moderne săli de sport în majoritatea orașelor țării), precum și de tehnicieni pregătiți în institutele de învățămînt superior sau în școlile de antrenori. Mobilizați permanent de partid, dornici să răspundă prin fapte condițiilor și încrederii acordate, sportivii și antrenorii au muncit cu abnegație, contribuind în aceste decenii de aur la faima sportului românesc.

Mărturisesc cu emoție și mîndrie că handbalul, echipa reprezentativă, sportivii de frunte și tehnicienii lor s-au bucurat de afecțiunea celui mai iubit fiu al poporului, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, afecțiunea care ne-a onorat, obligîndu-ne în același timp la autodepășire.

Acum, cînd întregul popor își sărbătorește gloriosul partid pentru cei 60 de ani de neîntreruptă luptă în folosul și spre binele patriei, handbalul — întreaga sa familie — se angajează să nu precupețească nici un efort, să-și înzecească puterile pentru a dobîndi noi succese, pentru a amplifica izbînzile și a-și dovedi astfel recunoștința pentru minunatele condiții ce i-au fost create. Ne angajăm să facem totul pentru o contribuție și mai substanțială, continuă, la sporirea prestigiului sportiv internațional al României socialiste.

Ștefan Rusu:

PORT ÎN INIMĂ SENTIMENTUL UNEI NEMĂRGINITE RECUNOȘTINȚE

Ne povestesc, adesea, antrenori sau arbitri mai vîrstnici cum se practica sportul înainte vreme. Ne vorbesc cu mîndrie de tradiția muncitorească a luptelor greco-romane, dar, de fiecare dată, nu uită să ne amintească, cu amărăciune, de sălițele periferice lipsite de dotările necesare, unde se întîlneau să „facă lupte" la ceasuri tîrzii de noapte, după munca istovitoare.

Pentru tineretul generației din care fac parte asemenea lucruri sînt aproape de neînchipuit ! Eu, de exemplu, de mic copil am vrut să fac sport și mi s-a părut absolut firesc să mă duc pe stadion sau într-o sală bine utilată, să găsesc acolo și materiale și echipament și antrenori pricepuți, gata să mă învețe tot ceea ce nu știam și doream să aflu despre atletism, despre fotbal și, desigur, despre lupte. La fel se întîmpla și se întîmplă, de cînd mă știu, cu toți copiii Rădăuțiului meu natal, cu toți copiii țării. Este așa pentru că, prin grija părintească a partidului, sportul a devenit cu adevărat un bun al tuturor. Partidului îi datorăm și împlinirile noastre sportive, faptul că pe atîtea baze moderne ne putem întări sănătatea, ne destindem după orele de muncă, învățăm să fim mai curajoși, mai buni, mai prietenoși, într-un cuvînt, învățăm și ce înseamnă omenia. Partidului îi datorăm și toate succesele pe care noi, sportivii de performanță, le-am realizat în acești ani. Ele nu sînt doar rezultatul talentului nostru ci, în primul rînd, rezultatul condițiilor minunate asigurate pentru o pregătire ridicată, pentru participarea la cele mai mari competiții internaționale. M-am gîndit la toate cîte le datorăm partidului, de fiecare dată cînd am reușit să cuceresc o victorie pentru gloria sportului românesc. Sînt sentimente sincere, de profundă dragoste și recunoștință, pe care le-am trăit atunci cînd am devenit campion al lumii, în Mexic, de 4 ori consecutiv campion european, la Oslo, București, Prievidza și Göteborg, și campion olimpic la Moscova. Aceleași gînduri și sentimente le port în inimă tot timpul și dorința mea cea mai puternică este să pot adăuga succeselor mele sportive, altele cît mai multe, cît mai prestigioase, pe care să le pot dedica, așa cum am făcut-o întotdeauna, cu fierbinte devotament, PARTIDULUI. Ca și ceilalți sportivi fruntași care se antrenează în prezent în vederea participării la Universiada de la București, mă angajez să muncesc cu pasiune și dăruire pentru a-mi perfecționa pregătirea, iar la apropiatele întreceri de lupte din cadrul acestei mari competiții să cuceresc titlul de campion mondial universitar, pentru a contribui astfel și eu la bilanțul general pe care sportul românesc îl va raporta partidului.

Valeriu Irimescu:

ÎN „CETATEA" GRIVIȚEI, COMUNIȘTII NE-AU AJUTAT SĂ DEVENIM OAMENI ȘI SPORTIVI DE FRUNTE

Rugbyul românesc are o istorie de șapte decenii. Dar adevărata sa istorie, cuprinzînd – atît cantitativ dar mai cu seamă calitativ – cele mai frumoase împliniri, a început abia în anii cînd țara noastră a intrat în noua eră, făurită de partidul comuniștilor.

Eu unul am avut șansa de a face parte dintr-o generație de rugbyști cărora partidul le-a asigurat cele mai bune condiții de afirmare, pe toate planurile, inclusiv pe cel sportiv. Am crescut, m-am format ca sportiv sub culorile unei citadele a muncii și a sportului – așa poate fi numită binecunoscuta „Grivița Roșie". Am învățat aici, de la comuniști, că fără trudă nimic nu e posibil, fie că e vorba de terenul de întrecere sau de devenirea ca om. Și m-am străduit să aplic în tot ceea ce am făcut îndemnul comuniștilor de a te autodepăși necontenit. Condițiilor tot mai bune de pregătire asigurate la echipele din care am făcut parte – cea de club sau cea reprezentativă – le-am răspuns prin abnegație și dăruire totală, prin eforturi care au avut un singur scop: gloria sportului românesc ! Iar atunci cînd am devenit antrenor am considerat că este de datoria mea să continui în același fel, să contribui la educarea sportivilor de astăzi în spiritul muncii, al devotamentului față de culorile naționale al recunoștinței pentru tot ceea ce partidul – în rîndul căruia am avut marea bucurie de a fi primit – a făcut și face în vederea formării unui tineret sănătos, armonios dezvoltat.

Actuala generație de rugbyști are asigurate condiții de formare și desăvîrșire ca sportivi și ca oameni cum cei din generația de pionierat nici nu puteau îndrăzni să viseze. Și, spre lauda sa, se străduiește să fie la înălțimea dragostei, a minunatului cadru de afirmare creat de partid. Astfel, echipa națională a întîmpinat glorioasa aniversare a Partidului Comunist Român cu victorii obținute în fața unora dintre cele mai puternice formații din lume. **Paraschiv Dinu, Dumitru, Fuicu, Stoica, Murariu, Constantin** și ceilalți tricolori se pregătesc chiar în aceste zile să susțină ultimul asalt pentru cucerirea titlului de cea mai bună echipă europeană. Ei și-au propus să împlinească un gînd care este al tuturor celor ce activează în mișcarea rugbystică, cinstind și în acest fel glorioasa aniversare a partidului, manifestîndu-și astfel dragostea și recunoștința față de înțeleptul și încercatul călăuzitor al națiunii noastre.